ناول: رېل شوي ګناه

لیکوال: نامعلوم.

ژباړونکې:خواجه زی صیب.

نشرکونکې چینل: https://t.me/pashtoonovels0

(c) ketabton.com: The Digital Library

"بِسۡمِ أَاَٱللَّهِ أَاَٱلرَّحۡمَٰنِ أَاَٱلرَّحِيمِ"

ځيني وختونه مورې په خپله خوښه يا ناخوښه يو داسې تېروتنه کوو چې زمورې پر ټول ژوند يې سيورى غورېږي. کله ناکله د يو چا سره زمورې د زړه کينه او دښمني مورې دې ته اړباسي چې يو داسې کار وکړو چې پاى يې د بدمرغي څخه علاوه نور هېڅ هم نه وي، زما کيسه هم څه نا څه همداسې پېل کېږي ...

***

زمورې د واده دري کاله تېر شوي وو، خو ژوند مو ډير خوښ نه و. ځکه چې مېړه مې زه د خپلې کورنۍ په غوښتنه راواده کړې وم او هغه له ما سره د يوځاى کېدو هيڅ علاقه نه لرله.تل يې بې پروا رويه کوله او د هغه دا بد چلند زما زړه خوږلو،زمورې په منځ کې تل شخړې وې، ځکه چې زما مېړه مخکې له دې چې زما سره واده وکړي له يو بلې نجلۍ سره مينه درلوده، خو کورنۍ يې هغه ورته نه وه راواده کړې، او هغه نجلۍ هم اوس واده شوې وه.

زما کورنۍ له شتمنۍ او مال او دولت له پلوه په ټول کلي کې نوم درلود او تر ټولو غوره وه، نو زه چې د خپلې کورنۍ نازولې لور وم، زما پلار د ټولو غوښتونکو او خواستګارانو له منځه زه هغه هلک ته ورکړم چې په ټول کلي کې د اخلاقو او ښايست له پلوه مشهوره و.ټول د کلي انجونې د هغه غيرت او اخلاقو مينوالې وې، خو هغه هېچا ته پام نه کولو.زه چې له ماشومتوبه مې په پټه هغه سره مينه درلوده، بالاخره د کورنيو په خوښه مې هغه ترلاسه کړو او ميرمنه يې شوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو هیڅکله مې د هغه څخه د مېړه محبت ونه لید. هغه به ورځې او شپې په نورو ښارونو کې تېرولې او زما له حاله به بې خبره ګرځېدو، هر ورځ چې تېرېدل د هغه محبت زما څخه کم کېده، او تر دې چې زه یې خپله ښځه لا نه ګڼلم. زموږ د واده درې کاله تېر شول، خو زما اولاد و نه شو! او د هغه دلېل نه زما کوم مرضتیا وه او نه هم د خاوند! بلکې د هغه دلیل یواځې او یواځې دا وو چې خاوند مې زه نه غوښتلم او ماته نه رانږدې کېدو ....

د هغه د کورنۍ سره زما اړیکې ښې وې. دوه د لېوره ښځې مې درلودې، یوه له ما وړاندې واده شوې وه او یوه له ما وروسته واده شوې وه، دواړو ماشومان درلودل خو ما نه! زما او زما د مېړه اړیکې په ټوله کورنۍ کې د خبرو موضوع جوړه شوې وه،او زما کورنۍ غوښتل چې زه خپل د خاوند څخه طلاق واخلم، خو دا به څنګه ممکنه وای؟ما دا ټول سختۍ ومنلې او د خپل ځان لپاره مې ټول مشکلات وزغمل. یوازې دومره مې غوښتل چې هغه مې مېړه اوسېږي! زه پر هغه مینه وم هغه هم لېونۍ مینه ما یواځې غوښتل چې هغه زما خاوند اوسېږی نور مې هېڅ نه غوښتل.

هغه د خپل لومړني میني په خیالاتو کې ژوند کولو او زما پروا یې نه کوله. ځینې وختونه به ښه کېدلو، او د مېړه فرض به یې په خپله خوښه یا هم په بې اختیاره توګه ترسره کولو. کله ناکله به ما ورته وویل: فرید! ایا له ما سره مینه نه لرې؟ ایا زموږ حلال نکاح لږ هم ستا په زړه کې زما لپاره محبت نه دی پیدا کړی؟ خلک وایې کله چې د یو هلک او جنۍ نکاح وتړل شې نو الله "ج" د هغوی په زړه کې یو د بل لپاره مینه اچوي ایا ستا په زړه کې لږ هم زما لپاره مینه شتون نلري؟

زما د دې خبرو په ځواب کې هغه به زما خوا ته په دلسوزۍ وکتل او ویل به یې: له تا سره مینه لرم، ځکه چې تا زما ایمان مکمل کړ. روح مې دې لمس کړل،خو زه د خپل لومړۍ میني په لومو کې بند یم، دا زما په وس کې نه ده. له تا سره مینه لرم، خو دا مینه هېڅ شی نشي بدلولی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

همېشه يې داسې پېچلې خبرې کولې چې ما ته بې معنئ ښکارېدې، هغه به د دې خبرو د کولو وروسته په ژورو فکرونو کې ډوب شو، او خپلې توري سترګې به يې له ما اړولې او څمکې ته به يې کتل.لکه دا خبرې چې دهغه لپاره يو حل شوی پوښتنه اوسېږي.

ما چې له هغه سره بې کچې مينه لرله، نو يوازې دومره مې غوښتل چې ورسره واوسم، د هغه همدم واوسم، او هر کار وکړم ترڅو چې هغه خپل تېر دردونه هېر کړي.حتی دا مې منلې وه چې که د مېره لومړنی مينه يې مجرد وای، ما خپله د هغې خواستګاري کړي وايې او پخپله مې خپل ميره ته راواده کړې وايې، ترڅو د مېره په مخ مې د خوشالۍ موسکا ووينم.

يوه ورځ د خپلې خواښې او لېوره ښځو سره په کور کې مې اشک پخوو،چې د فريد غږ مې تر غوږ شو.ما چې درې اونۍ د هغه مخ نه و ليدلی او د هغه د بدن بوی مې نه و احساس کړی، بې قراره له څمکې راپورته شوم، خپلې څادرې مې په لاسونو سم کړو، او په بيړه د حويلي دروازې خوا ته روانه شوم. نږدې چې دروازې ته ورسېدم او فريد مې وليد. نو زما په سترګو کې اوښکوي راجمع شوي، او لکه د پسرلي شمال چې زما د يخ او ژمني زړه منځ ته داخل شوی اوسېږی داسې مې زړه خوشحال شو، ما چې تل د فريد د يو مينه ناک نظر تلوسه په زړه کې لرله خو هغه مې هېڅکله په برخه شوی نه و، بې اختياره مې په مينه،مينه ورته کتل ...

څو شېبې وروسته، فريد هم زما خوا ته پام شو او په ژور نظر يې را وکتل او زما د حال پوښتنه يې وکړل، ما په ماته بنده ژبه په بېحد شوق هغه ته ځواب ورکړو.

له هغه وروسته مې سترګې هغه ښځې ته واوښتې چې د فريد شاته وه.يوه ښځه چې چادرې يې اغوستې وه او په لاس کې يې يو پلاستيک نيولی و!لکه د فريد د خپلوانو څخه څوک وي؟ خو ما هېڅکله دا ښځه د دې څخه مخکې نه وه ليدلې!
کله چې هغې خپل مخ ښکاره کړ او زما سره يې روغبړ وکړ، يوه ښکلې او سپين مخ

(c) ketabton.com: The Digital Library

لرونکې ښځه وه، د هوسۍ په څېر سترګې یې وې،ما په خندا او د خوشحالۍ ډکې څېرې سره فرید ته مخ کړ او ومې پوښتل: دا ښځه څوک ده؟

هغه په ځواب کې راته وویل: وروسته به درته ووایم، اوس راځه چې د مور خواته لاړ شو.
ما چې فکر وکړ، هېڅ مې دا مهم ونه ګڼله چې هغه ښځه راته معرفي کړي، او ځان سره مې وویل فرید زما پسې زړه تنګ شوی ځکه وایې کور ته راځه، په همدې فکرونو کې په خوشحالۍ مور دواړه کور ته ننوتلو، هغه ښځه چې حتی نوم یې نه پوهېدم، ژور او عجیب نظرونه یې په ما اچول، خو زه چې د فرید په لیدو کې ورک وم، هېڅ شي مې پام ځان ته نه اړاوه...

څو دقیقې وخت ووت او مورِ ټول کور ته دننه شوو...
بیا فرید له خپلې کورنۍ سره روغبړ وکړ، او ټولو یې تود هرکلی وکړ...
د هغه شور او خوشحالۍ په منځ کې یو لوړ غږ راپورته شو چې ټول چوپ شول...
هغه زما د خواښې غږ و، د فرید مور چې له فرید څخه یې وپوښتل: دا ښځه څوک ده؟؟

د ټولو سترګې فرید ته واوښتې، او هغه ټولو ته وویل: هر څه به درته ووایم، لږ وخت راکړئ...
د فرید په خبرو سره تازه مې لږ هوښ سر ته راغلو او د زړه ضربان مې چټک شو، او ورختا شوم ترڅو پوه شم دا ښځه څوک ده؟
تر دې چې فرید د حویلۍ په یوه څنډه کې، چې لاندې یې د ونو سیوري وه، ټول راوغوښتل چې کیني،ټول د پوښتنو ډکو ذهنونو سره، د فرید خولې ته ګورو چې څه به وایي!

یوه شیبه چوپتیا وه، بیا فرید خپلې مور ته وکتل او ویې ویل: دا ښځه زما مېرمن ده، هماغه نیایش چې ما درته ویل ورسره مې مینه درلوده، او تاسو حتی تیار نه وئ چې یو ځل یې هم وګورئ..

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فرید خبرې لا نه وې خلاصې چې مور یې په لوړ غږ له خپلې ځایه پاڅېده، او فرید یې په خپلو خبرو ملامت کړو، زه چې هېڅ مې خبرې کولو توان نه درلود، نیایش ته مې وکتل،له سره تر پښو مې وکتله او ورته مې سترګې په سترګو واچولې...
فرید له خپلې مور سره په خبرو بوخت و، ورته یې ویل چې نیایش د ده قانوني او حلاله ښځه ده،شپږ میاشتې مخکې د نیایش خاوند په جګړو کې شهید شوی و، او د خسرګنۍ کورنۍ یې یو نیم کلن ماشوم ورڅخه اخیستی او بیرته یې نه ورکاوه. له دې وروسته دوی نیایش له کوره شړلې وه، د هغې طلاګانې او د کور ټول شیان یې هم اخیستي وو...

نیایش فرید ته پناه وړې وه، ځکه چې فرید تل هغې کلي ته تله چې نیایش پکې اوسېده.فرید د نیایش د خاله سره خبرې کړې وې، ځکه نیایش مور او پلار نه درلودل او د خپلې خاله سره اوسېده. بیا دوی نکاح کړې وه او څه موده یې د یو بل ترڅنګ ژوند هم تېر کړې وو، اوس دوی دلته راغلي وه!

فرید هره کلمه په لوړ غږ ویله او خپلې مور ته یې کتل او ویل یې: ما ستاسې خبره ومنله او له هغې نجلۍ مې واده وکړ چې تاسې یې غوښتنه کړې وه، خو ونه توانېدم چې خپل لومړی مینه هېر کړم او هغه یوازې پرېږدم. ما یو ځل ستاسې په غوښتنه خپل ژوند تباه کړ، خو دا ځل هېڅوک حق نه لري چې ماته ووایي څه وکړم. ما نکاح کړې او خپله ښځه مې کور ته راوړې ده.هیڅوک د اعتراض حق نه لري. څوک چې خوشحاله نه وي، دروازه ورته خلاصه ده. لاړ دی شي پر مخه یې ښه ...

د فرید خبرې داسې وې لکه ماته یې چې ویل، او زه چې حتی د خبرې کولو توان مې نه درلود، یوازې یوې څنډې ته ناسته وم او کتل مې،د څو ساعتونو شخړو وروسته پرېکړه وشوه چې نیایش به زموږ سره په یوه حویلي کې د فرید د دوهمې ښځې په توګه ژوند کوي.د لیوره ښځو مې خپلې سترګې زما لوري ته اړولې وې، لکه چې انتظار کې وه ترڅو زه یو څه ووایم، خو ما ته خو حتی د هېچا لوري ته د کتلو توان

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم نه و پاتې. حويلي مې پرېښوده، کوټې ته لاړم، دروازه مې بنده کړه، او پښې مې سستې شوې او پر ځمکه ولوېدم.

لکه چې څه شی زما د ساه اخيستو مانع کېده او زړه مې په سينه کې ټوپ وهلو لکه چې کوټه، انځورونه، د کوټې سامانونه او بستره ټول ما ته ځېر وو. دا منل ډېر سخت او ناممکن وو.ساعتونه مې له ځان سره جګړه وکړه، و مې ژړل، ماته شوم او هر څه مې ګډوډ کړل. له څو ساعتونو جګړې وروسته مې سکون پيدا کړ او پر ګډوډه کوټه کې وغځېدم، او د چت لوري ته مې کتل.

د وخت له تېرېدو او د دروازې له ټکولو نه وم خبر، خو داسې آوازونه مې اورېدل چې ما يو چا ماته نارې وهلې: مريم، څنګه يې؟ مريم، غږ وکړه! مريم، دروازه خلاصه کړه!
زه د هغو ټولو غږونو نه په ناپامه پاتې شوم او د خپل حالت نه راوتلی نه شوم.
وروسته مې د دروازې د ماتېدو احساس وکړ او پوه شوم چې فريد زما لوري ته راغی.زه بې حاله پر ځمکه پرته وم، هغه زه پورته کړم، بيا يې ټول بدن راته وکتل چې خدای مه کړه، زخمي شوی خو نه يم؟ په انديښمن حالت کې يې ما څخه پوښتنې کولې.

خو ما يوازې د هغه لوري ته وکتل او پوښتنه مې وکړه: فريد، زما څه شی کم وو چې تا راسره داسې وکړل؟

فريد چې خپل سر يې زما خواته ټيټ کړی و، په نامردۍ ځواب راکړ: ما هېڅکله له تا سره مينه نه درلوده. ما هغه څه وکړل چې زما زړه غوښتل. که ته يې ومنې، دا به زموږ ټولو لپاره ښه وي. که يې نه منې، طلاق اخيستلی شې او خپل ژوند جوړولی شې له هغه چا سره چې تا ته واقعاً اهميت درکوي.

ما په ژړغونې سترګو او په موسکانه شونډو ورته وکتل او ورته ومې ويل: ته وايې چې زه دې خپل ژوند جوړ کړم؟ هو، ستا لپاره خو دا اسانه ده چې خپل ژوند جوړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړې. خو زه چې تباه شوې، ټوټې ټوټې شوم او خپل مینه مې د بل چا سره ولید، زه به څه وکړم؟ فرید، تا زه وسوځولم، تباه دې کړم، حال دا چې ما ستا لپاره څه شی کم نه و کړي!

فرید وویل: مریم ځان ته راشه. زموږ ژوند له لومړي سره هېڅ ښکلا نه درلوده. نو بېځایه دې ځان مه ځوروه. ما هڅه وکړه چې ژوند جوړ کړم، هم ځان او هم تا ته، خو ونه توانېدم. زما احساس درک کړه.

فرید د تل پشان داسې جملې وویل چې د ځان دفاع یې وکړه او زه یې له ځانه لرې کړم، وروسته له خبرو څخه یې کوټه پرېښوده.زه پاتې شوم او یو نړۍ حسرت او یو دنیا غم زما په زړه کې پاتې شو.ما شپه په خپله تیاره کوټه کې تېره کړه او د هېچا خبرې مې ونه منلې.په سهار وختي مې له لوړي او خراب حالت سره کور پرېښود او د خپل پلار کور ته لارم.هلته لارم چې ټولو راته ګواښونه کول چې ولې مې هغه وخت طلاق وانخیست او له فرید څخه جلا نه شوم. کله چې دوی راته ویل؟

لکه چې هر ځای زما لپاره زندان شوی و. مور او پلار مې نصیحتونه کول او تل به یې ویل: دا هغه کار دی چې اوس وشو. یو سړي ته د څلورو ښځو حق شته.

خو ولې کله چې ښځه یې له هر ارخه بشپړه وي، بیا ولې باید څلور ښځې واخلي؟ ځکه چې زموږ له واده درې کاله تېر شوي وو او د فرید په کور کې ماشوم نه و شوی.ټولو زه ملامته ګڼلم، په داسې حال کې چې له دې بې خبره وو چې فرید هېڅکله زما سره د ماشوم لرلو لپاره اړیکې نه جوړولې او نه یې غوښتل له ما څخه ماشوم ولري.

د پلار کور راته جهنم شو. څه وخت مې هلته تېر کړ، بیا مې پرېکړه وکړه چې بېرته د فرید کور ته لاړه شم.

هغه خراب وضعیت مې قبول کړو بله چاره مې نه درلود ...
د فرید خندا مې د بل چا سره ولیدله، ټول دردونه مې پر ځان ومنل او بېرته خپل

(c) ketabton.com: The Digital Library

کور ته لاړم...
ټول څه ښه ول، ټولو نیایش قبوله کړې وه، حتی زما خوانښې..
د فرید او د هغه د مېرمنې کوټه زما کوټې ته نږدې وه. نیایش هم د کور د ښځو او نورو خلکو سره ډېره جوړه وه او ټول یې خوشحاله ساتل..

خو زه برعکس له ټولو لرې وم، له کوټې نه به ډېر لږ راوتلم. یوازې به مې د هغوی د خندا غږونه اورېدل او د فرید هغه مینه چې نیایش ته یې درلوده...
ورځې تېرېدې، او هره ورځ زما لپاره د خپلې کوټې دننه ژوند نور هم سختېده.
داسې راته ښکاره کېدل چې نړۍ او زمانه هیڅ ځای نه راکوي. هیڅوک زما په فکر کې نه ول، او زما د حال پوښتنه هېچا نه کوله.

یوه ورځ د مازدیګر په وخت کې د کور باغ ته لاړم. باغ چې د کور له حویلی څخه بهر و، هر ډول مېوه لرونکي ونې پکې وې؛ د انځرو ونې، مڼې، توت، د انګورو تاکونه او نور...
په باغ کې مې قدم واهه، چې د قدمونو غږ مې احساس کړ. څلورخوا مې ولیده، خو هیڅوک نه و. بېرته مې فکر خپل ځان ته راوګرځاوه، چې ناڅاپه د یوې ډېرې ګوزار مې محسوس کړ. فکر مې وکړ چې څوک به راسره شوخي کوي. د انځر د ونې لاندې لاړم چې هلته د سیوري لاندې لږ کېنم.

ناڅاپه مې د کاکا ولید غږ واورېد، هغه سړی چې د باغ ساتنه کوول، هغه په وارخطاۍ راغی او په خښمجن مخ یې راته وویل: ناوې ! ته دلته څه کوې؟ ایا نه پوهېږې چې د مازدیګر له لمانځه وروسته د کور هېڅوک دې سیمې ته نه راځي؟
په حیرت مې ورته وویل: ځنګه؟ پوهه نشوم؟
کاکا ولید وویل: بچې، تاته نه دي ویل شوي چې دې خوا ته هېڅکله رانشې؟
– ویل شوي وو، خو دلیل یې نه و راته ویلي، تاسې وواياست.

کاکا ولید- بچې، دې ونې سره هغه بې نومه موجودات دي چې ډېر خطرناک دي. له مازدیګر وروسته هېڅوک دې خوا ته نه راځي، ځکه دلته ډېرو کسانو ته زیان

(c) ketabton.com: The Digital Library

رسېدلی.

– یعنې تاسو وایاست چې پیري لري؟ زه دې خبرو ته باور نه لرم، کاکا ولیده.

کاکا ولید- بچې، دا ستا د باور خبره نه ده، دا د دنیا او طبیعت قانون دی. پیریان هغه موجودات دي چې د انسانانو نه مخکې یې پر ځمکه ژوند کاوه او اوس هم شته. خو هغه موجود چې د دې ونې لاندې او د دې چقری دننه ژوند کوي، د پیریانو څخه هم ډېر خطرناک دی، په پنځو ثانیو کې انسان د یوې تورې لرګې ټوټې ته بدلوي.

د کاکا ولید خبرې زما زړه ته یو څه ویره راوسته، نو دواړه له باغ څخه ووتلو. د کور هغه دروازه چې باغ ته یې لاره لرله، کاکا ولید قفل کړه چې ماشومان ناڅاپي باغ ته داخل نه شي.زه چې په خپل خیالي دنیا کې ډوبه وم او د پیری خبرې راباندې چندان اثر نه کوو، د مظلومۍ په حالت کې پخلنځي ته لاړم. هلته مې د کور ښځې د نیایش سره په خبرو او خندا ولیدلې. چې کله زه پخلنځي ته داخل شوم، ټولې چوپ شوې او خبرې یې بندې کړې، لکه زه چې یو میلمنه اوسېږم.

د څو دقیقو وروسته مې حوصله ختمه شوه، له پخلنځي بهر شوم. چې بهر شوم، بېرته مې د دوی د خندا غږونه واورېدل.همدلته مې زړه کې کینه او کرکه ولوېده، او هره ورځ دا کینه ډېره کېدله. د ټولو توجه د نوي ناوي نیایش په خوا وه، او زه هېره شوې وم. هره ورځ مې زړه د غصې او دښمنۍ ډک کېده، تر دې چې یوه ورځ د نیایش د امیدوارۍ خبر مې واورېد.

دا خبر زما لپاره د قیامت په څېر و. یوازې څلور میاشتې یې په کور کې شوې وې، خو زما د مېړه ټول پام له ما څخه لرې شوی و، داسې چې زما په هېڅ فکر یې نه و. یوازې زما خواښې وه چې زما حال به یې اخیست او په فکر کې مې وه. د دې ټولو خبرو نه وروسته مې احساس وکړ چې نړۍ زما لپاره زندان شوې. نه مې د ځان سره مینه پاتې وه، نه د نورو سره. یو ورځ مې پریکړه وکړه چې نیایش به ختمه کړم ...!

د غرمې وخت وو ټول خپل په کوټو کې وه.

د نیایش د دیګ ډوډۍ نمبر وو، یواځې ځان لګیا وه په پخلنځي کې یې ډوډۍ پخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ول، زما لاس کې یو لوي تېز چاقو وو پخلنځي خوا ته روانه شوم، هلته په رسید هغې زما خواته کوم پام ونکړو او همداسې خپل په کار لګیا وه دوه درې ځله مې کوښښ وکړو ترڅو ورباندې بریږد وکړم خو و مې نشو کړې!

هرڅومره کوښښ مې چې وکړو بیا هم ونه توانیدم ما خپل لاسونه پر وینو نشو لړلې، غوښتل مطږ د پخلنځي څخه لاړشم او خپل کوټه کې خپل پر بدبختیانو وژاړم چې نیایش را پسې غږ کړو: مریم د الیاس خور ته ووایه ترڅو راشې دا د تناره اېرې بهر خالي کړې، سهار د تناره د ډوډۍ پخه ولو نمبر دې، نیم ساعت وروسته ماښام کېږي او د باغ دروازه بنده وي بیا دا اېري ماښام همدلته پاته کېږي ...

د نیایش خبرې ته مې کوم ځواب ورنه کړ او کله چې مې غوښتل له هغه ځایه لاړ شم، یو فکر په ذهن کې راغی...
نیایش د باغ د پېښې په اړه هیڅ خبر نه وه،ځکه زما خسرګنې څخه هېچا اجازه نه درلودل د باغ په اړه داسې کیسې وکړي چې هلته پیران او داسی شیان دی! ځکه هغوي نه غوښتل د کورنۍ غړي و وېرېږي! ما هم له همدې فرصت څخه ګټه واخیسته او نیایش مې په تند خبرو او پېغورونو دېته تیاره کړه ترڅو د تناره اېري هغه خپله د باغ دننه هغه خالي ځاه ته ویسي!

ما ورته وویل: الیاس او د الیاس خور ستا نوکران نه دی، ولې خپله نه ځې او دا نه خالي کوي اغلې ملکي؟
هغه چې بې زبانه او عاجزه ښځه وه، زما خبرو ته یې غلی پاتې شو او وروسته یې وویل: تاسو رښتیا وایست، سمه ده، خپله به لاړه شم.

ما چې د فرښتو جامې اغوستې وې او غوښتل مې خپل غیر انساني هدف ته ورسېږم، نو هغې ته مې د مرستې وړاندیز ورکړو او ورته مې وویل چې د ایرو ډکه کاسه به د باغ تر دروازې ورسره ویسم او هغه ځاي به ورته ښکاره کړم چیرته چې ایرې اچول کېږي حتا ورسره وعده مې وکړه چې زه به د باغ د دروازې سره د هغې د راتلو انتظار کوم ترڅو هغه و نه وېرېږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې چې زما دا خبره واورېدله چې زه به انتظار ورته کوم ترخو ونه ډاره شې نو هغه بېحد خوشحاله شوه او فکر یې وکړ چې زه د صلحې او دوستي اراده لرم!

هوا تیاره شوې وه، په باغ کې دننه د مرغانو غړونه او چغې پورته شوي وه، بغیر زموږ د پښو او د مرغانو د غړونو بغیر هېڅ آواز نه تر غوږ کېدي. ما د تیلو څراغ روښانه کړو او د نیایش شاته روانه شوم، کله چې د باغ دروازې ته ورسیدو نو هغه و درېده او زما څخه یې پوښتنه وکړل چې ایرې چیرته خالې کړې؟

ما ورته د باغ دروازه پرانیستل او اشاره مې وکړه او ورته مې وویل: چې ایرې د انځر د ونې لاندې خالي کړې ځکه ټولو دا ځای انتخاب کړی وو.
هغه چې لړې، لړه وېرېدلې وه، زما خبره یې ومنل، خو د مخکې تلو جرئت یې نکوو او په خوار نظر یې زما خوا ته راکتل چې شاید زه ورسره د دننه تلو ست وکړم! خو ماورته وویل چې زه به همدلته درته په تمه اوسېږم او ته لاړه شه باغ یودم پاک دی او هېڅ شې نشته د وېرېدلو لپاره.
زما په خبرو هغه ناچاره شوه او په سست ګامونو باغ ته ننوتل، زه د باغ دروازې ته ودرېدم، خو مخکې لاړ نه شوم. نیایش چې څومره د ونې خواته نږدې کېدله، هوا لا تیاره کېدله.

ما له لرې ورته کتل هغه چې کله د انځر د ونې لاندې هغه د ځاه پشان کندې ته نږدې شوه او ایرې خالي کړل، نو ما د هغې یو زورور چیغه واورېده او د هغه چغې سره سم زه له هغه ځایه وتښتېدم ترڅو څوک ما حالته ونه ګوري.

زه خپل کوټې ته لاړم، دروازه مې بنده کړه او په ځمکه کښېناستم. د یو شیطان په څېر مې ځان حس کړ، او انساني احساس مې له لاسه ورکړ. خپل سترګې مې څو ځله وربولې او لځایه پاڅېدم یو ګیلاس اوبه مې وڅښلې او له پورته منزل څخه مې لاندې د حویلۍ وضعیت څارلو. هېڅوک هلته نه وو، او د نیایش چیغه هېچا نه وه اورېدلې، ځکه چې د شپې لخوا د کورنۍ ټول کسان به پورته منزل ته تلل او هلته به یې مجلس کاوه او د لاندې منزل بیا بلخصوص د باغ غړونه به پورته منزل ته نه تلل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه چې حویلۍ ته ځیره وم، په یوه شېبه کې مې ولیدل چې نیایش له باغ څخه را روانه ده او په لاس کې یې همغه د اېرو ډکه کاسه ده! زه حیرانه شوم، ځکه چې هغې هېڅ زیان نه وه لیدلی. نه پوهېږم ولې په شبېه کې مې د خپل شیطانی عمل څخه د پښېمانتیا احساس وکړو او لدې چې نیایش روغه رمتېه وه د زړه له تل خوشحاله شوم.په بیړه د پخلنځي په لور روان شوم، غوښتل مط د هغې څخه بخښنه وغواړم خپل پدی شیطاني کار کله چې ورسېدم، و مې لیدل چې نیایش په دیګ لګیا ده او ډوډۍ تیاروي.

هر څومره چې کوښښ مې وکړو خو ومې نشو کړې بخښنه ورڅخه وغواړم اخر بغیر د کوم څه ویلو غوښتل مې له پخلنځي څخه ووځم چې پام مې دیګ ته شو. له دیګ څخه داسې دود پورته کېده، لکه چې یو څه سوځېدلي وي!؟

ما نیایش ته غږ وکړ، خو هغې ځواب را نه کړ. کله چې ورته ور نږدې شوم، و مې لیدل چې په دیګ کې وریژو کې د تناره اېرې اچولې او هغه یې خوځوله. ما له قهره غوښتل د هغې سره جنګ وکړم چې ولې داسې کار کړې خو کله چې مې د هغې ځېره ولیدله...

د هغې سترګې دومره غټې شوې وی چې د سترګو له کاسې راوتې وې، د سترګو تور یې تللې وو او ټول سپینوالې وو! کله مې چې د هغې سترګې ولیدې، زما غږ په ستوني کې وچ شو، د هغې لاسونه ته مې وکتل چې تور او په اېرو پوښلي شوی وه، او هغې خپل لاسونه په ژبه لګول او سټل یې! نیایش په همغه وحشتناک نظر ما ته سترګې نیولې وه، او هېڅ خبرې یې نه کولې.

زه چې نور ونه توانېدم،د ډېر وېرې څخه بې هوشه شوم. کله مې چې سترګې خلاصې شوې، خپل کوټه کې وم او فرید مې څنګ ته ناست و. ټول د کورنۍ کسان هلته وو.ما فکر وکړ چې دا یو بد خوب و. ژر مې فرید غېږ کې ونیوه، او له ټولو مې پوښتنه وکړه چې نیایش چیرته ده؟ هغوی راته وویل چې د شپې د تناره پاک کولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

وخت کې د هغې ښځه په غلطۍ کې وریژو ته ابرې اچول شوې وه کله چې مور ورته لږ خبرې وکړل نو هغه خفه شوه او په ژړا خپلې کوټې ته لاړه..

ما له ویرې هېڅ ونه ویل او ټول ورځ مې په خپل کوټه کې په دعاګانو تېره کړه. نژدې د ماښام وخت و چې د فرید غږ مې د هغه له کوټې ښځه واورېده چې خپل مور ته یې چغې وهل! ځکه چې د هغه کوټه زما د کوټې څنګ ته وه نو ما یې غږ اورېده، چې هر دقه یې غږ جګ کېدو او خپل مور ته یې غږ کاوه، زه خپل د کوټې څخه و نه وتلم، خو د هغه غږ هر لحظه لوړېدو. کله چې د هغه مور او نور د کور ښځې د هغه کوټې ته دننه شوې، زه هم مجبور شوم چې وګورم څه شوي دي؟

کله چې کوټې ته ننوتو نو ټول حیران شو! ما ولیدل چې نیایش خپل پر ځان باندې لکه مار را څرخې. خپله خیټه یې نیولې وه او په درد یې چغې وهل! ناڅاپه د فرید مور د نیایش جامو ته پام شو، داسې ښکارېده چې د نیایش له بدن څخه وینه او ابرې یوځاې راوتلې او ټولې جامې یې خیرنې شوې دي ...

ټول وېرېدلې وو، او یواځې مو دوه سترګې نیایش ته نیولې وه.خواښې مې د کوټې څخه ټول نارینه وویستل، او یواځې مور ښځې پاتې شو، خواښې مې د نیایش خوا ته نږدې شوه د هغې سر ته کښېناسته او د لور مې، ناوې او جان او قربان پر ویلو یې غوښتل ورسره خبرې وکړې، خو نیایش یواځې پر ځان څرخېده او چغې وهلې خپل لاسونه یې خپل پر نس کېخودلې وه او خپل مخ یې خپل په تور ویښتیانو کې پټ کړې وو او یواځې د درد چغې وهل بس..

مور ټولو د مازدیګر اذان ته پام شو، کله چې ملا اذان ورکړ نو نیایش هم آرامه شوه او سترګې یې پټې شوې، داسې ښکارېده لکه چې ویده شوې وي...
وروسته د فرید مور وویل: چې دا عادي حالت نه دی، دا داسې ښکاري چې کوم څه د دې پر بدن ناست دي.!
د کور ښځو ټولو "بسم الله" وکړل او وډارې شوې، د فرید مور په ژور نظر د نیایش نس ته کتل بیا یې ناڅاپه و ماته وویل: د نیایش د پښو لاندې ځایه لرې شه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مورې تول یو څه لرې لاړو، نیایش خپل ځان آسمان ته پورته کړ او ناڅاپه یې نس داسې غټ شو لکه د هغو ښځو چې د ماشوم زیږېدو وخت وي. د نیایش نس هم همداسې شو.

د هغې مخ سور شو، شونډې یې شنې شوې او هیڅ یې نه ویل، یواځې چغې وهلې او کله کله یې زورنه وهل، داسې لکه ماشوم چې پیدا کېدونکې وی! ور کله یې لاسونه موټ کول د درد څخه او کله یې پښې ځمکې ته ټېنګولې، داسې ښکارېده چې په ډېر عذاب کې وی.

زه لکه مړه انسان داسې شوی وم، زما حال ښه نه و د دې حالت په لیدلو. د کور ښځې بیخي وتښتېدې له کوټې څخه کله چې فرید دا صحنه ولیده، ناڅاپه په ځمکه کښېناست او خپل لاس یې په خوله ونیو..
څومره چې تیاره ډېره کېده، او شپې ته نږدې کېدو هغومره د نیایش عذاب زیاتېده، هغې چیغې وهلې او نس به یې کله ناڅاپه غټېده او سختېده، داسې لکه ماشوم چې پکې وي، او کله به بیرته عادي حالت ته راتلو، د هغې خوله د اېرو په شان توره شوې وه.

فرید خپل اوخښې ته چې د قرآن حافظ و او دعاګانې یې کولې، راوست هغه یو ساعت د نیایش څنګ ته ناست وو او قرآن شریف او دعاګانې لوستلې، مورې تول ناست وو چې یو ځل ناڅاپه نیایش پاڅېده او د فرید د اوخښي په خوله کې په تلوار خپل دوه ګوتې دننه کړل او چیغه یې کړه. بیا یې لوړ لوړ غږ وخندل او بیرته خپل پر ځای څملېده..

د فرید اوخښي خپل په دواړو لاسونو سره خپل مرۍ کلک و نیول، او خبرې یې نشوای کولی، له کوټې بهر ووت او داسې معلومېده چې حال یې خراب وی څو دقیقې وروسته مورې پوه شو چې هغه خبرې نشي کولی، سمدستي یې هغه یې کلینیک ته بوتلو چې معلومه کړې څه ورسره شوي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

مورې ټول بیرته نیایش ځنګ ته راغلو او د هغې عذاب باسل مو کتل. هېڅ مو نشوای کولی.د نیایش چیغې دومره شدیدې شوې چې هېڅوک یې ځنګ ته نشوای پاتې کېدی.مورې مجبور شو چې له کوټې ووځو او دروازه پر هغې باندې قلف کړو.

هیڅوک هغه شپه ونه توانېدو چې ویده شي. د نیایش چیغو او فریادونو ټوله حویلي نیولې وه. د هغې اواز بیخي بدل شوی و.څو ساعتونه یې چیغې وهلې، بیا یې غږ ورو ورو ختم شو. مورې ټول د بام پر سر ولاړ وو چې ناڅاپه مو د نیایش د کوټې د کړکۍ د خلاصېدو غږ واورېده! د هغې کوټه په درېیم منزل کې وه. ناڅاپه مورې ټولو ولیدل چې نیایش د کړکۍ نه د ونې ښاخ ته چې تقریبا یو متر د کوټې څخه واټن درلود په یوه عجیب ډول ټوپ کړو، او بیا د هغې له لارې د ځمکې په لور روانه شوه.

په داسې حال کې چې مورې ټول تر مرګ ډارېدلي وو، ځکه کله چې نیایش د ونې په سر روانه وه، د هغې حرکت بیخي ډارونکی او غیر انساني و. د فرید مور چې زړوره ښځه وه، د نیایش وروسته روانه شوه ، مورې ټول هم ورسره روان شو.په پای کې مو ولیدل چې نیایش پخلنځي ته ننوته، مورې هم ورپسې ننوتلو چې ګورو نیایش تنور کې لاسونه وهې او د هغه اېرې خوري؟ کله چې مورې هغې ته ورنږدې شو، هغې یو څه اېرې په خپلو لاسونو کې ونیوله او بیا له تنور څخه لرې شوه او د باغ پخوا روانه شوه.

فرید غوښتل چې نیایش ته نږدې شي، او د هغې مخه ونیسي خو مور یې اجازه ورنه کړه او ورته یې وویل: د انجیر د ونې لاندې کوم شیانو هغه رانیولې ده او پر هغې ناست دي ...

فرید چې هرڅومره هڅه وکړه ترڅو د نیایش پسې لاړشي، خو مور یې اجازه ورنکړه، د دې حالت په لېدو ټول ډېر خپه وو. د ټولو څخه زه! چې د دې ټولو کارونو سبب وم توبه مې وباسل او دعاګاني مې وکړل خو کار تر کار تېر وو! فرید په ژړا او زارۍ و، خو مور یې اجازه نه ورکول چې باغ ته لاړ شي.هغه شپه ټولو په حویلي کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تېره کړه. نږدې سهار و چې نیایش په خپل عادي غږ چیغه کړه او د اېرو ډکې کندې ځخه راووتله.

فرید د هغې د مرستې لپاره منډه کړل او هغه یې د اېرو د کندې راوویستله او کور ته یې راوړه. نیایش چیغې وهلې او ژړل یې، خو هېڅ خبرې یې نه کولې. مور هغې ته غسل ورکړ، خو د هغې له لمنې ځخه اېرې او وینه بې له کومې وقفې بهر کېده.
وروسته مو هغه په خپل ځای کې پرېښوده، خو په زخمونو او ټپونو پوښلې شوی وه داسې لکه چا چې هغه وهلې وي!
مور هغې ته حمام ورکړو او نوي کالی مو ورباندی واغوندل، نیایش بې له دې چې ډوډۍ وخوری یا کومه خبره وکړي په وېرې او وحشت د فرید غېږې ته یې پناه ویوړه او ویده شوه!

زما خواښې کلي ته لاړه او هلته یو کس چې خلکو ورته شیخ ویلو او تعویذونه او دمونه یې کول کور ته یې راوست، او نیایش یې ورته وښوده،کله چې شیخ ورته راغی او هغې ته یې وکتل، یواځې یې په غمجن نظر د فرید مور ته وکتل او پرته له دې چې ځه ووایي، ځینې دعاګانې او تعویذ ورکړل او ولاړ. د تلو مخکې یې یوازې وویل: دعا وکړئ خدای مهربان دی، مور بندګانو له لاسه ځه نه کېږي..

مور ټول ډېر خواشیني وو، زما د یوه لېوره ښځه د ډېر وېرې له لاسه خپل د مور کور ته ولاړه...
مور ټولو ټولع ورځ له ډېرو ستونزو او کړاوونو سره تېره کړه، کله چې د مازدیګر اذان ته نږدې شوو، نو نیایش بیا چیغې وهل پیل کړل او ځان یې وهلو.هغه ټوله ورځ ویده وه، هیڅ ډوډۍ یې نه وه خوړلې. کله چې مازدیګر شو، بیا یې چیغې وهل پیل کړل،خپل ویښتان یې شکول، خپل لاسونه یې دیوالونو ته ټکول تر دې حد چې له وینو ډک شول. نوکان یې ټول زخمي او له وینو سره لړل شوي وو. د خولې رنګ یې تور شو او له خولې یې یو مایع راوتل چې د اېرو سره ورته وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غږ يې بدل شوی و، سترګې يې يو څه لويې شوې وې او د سترګو تور برخه يې پوره سپينه شوه. هر چا هڅه کوله چې هغه ودروي، خو دا ممکن نه وه. ښېته يې هره شېبه لويېدله او بيا کوچنې کېدله، هغې هر څوک چې ورته نږدې شوی وايې وهلو او داسې معلومېده لکه چې هغه ډېر ځواک ولري! يو غير معمولي او بېحد زيات زور يې درلود د هيچا زور ورباندي نه رسېدو..

بيا هغه له خونې ووتله او له کړکۍ څخه په يوه ونه ټوپ کړو او بيا په څلورو لاسونو او پښو په باغ کې وګرځېده. که څه هم باغ بند و، خو چې موږ ورسېدو دروازه خلاصه وه او نيايش د انځر ونې سره ناسته وه.موږ ټول په انګړ کې ولاړ وو او هغې ته مو کتل. ناڅاپه له باغ څخه انګړ ته ډېرې راغورځېدل پيل شول، نيايش يوازې په يوه کونج کې ولاړه وه، خو ډبرې او تيږې په ډېر زيات شمېر د انګړ خوا ته راغورزيدي.

وروسته نيايش د انځر ونې سر ته وخته او يوازې د هغې د ژړا غږ مو اورېدای شو. داسې بريښېده چې ډېره زياته صدمه پرې راغلې وي. او درد لرې! د هغې ژړا ډېره پر درده او لوړ غږ لرله. غږ يې د هغې خپل نه و؛ داسې ښکارېده لکه بل څوک چې ورسره يوځای ژاړي.

تر سهاره مو سترګې پټې نه کړې. کله به انګړ ته ډبرې را غورځېدلې، کله به د باغ دروازه په شدت خلاصېده او بندېدله. موږ ټول له خبرو او حرکت کولو بې وسه وو. يوازې د خواښې زړه قوي و او ټولو ته يې دلداری ورکول، فريد يوازې نيايش ته کتل او ژړل يې.. ټوله شپه مو له کړاو او غم سره تېره کړه، بيا سهار ته نېږدې شوه او نيايش د انځر ونې سره بې هوښه ولوېده.
فريد هغه راوستله، جامې مو ورته بدلې کړې، خو په سترګو يې توره حلقه چاپير شوې وه او بېحد کمزورې شوې وه هېڅ د خبرو توان يې نه درلود.

فريد پرېکړه وکړه چې هغه ملا يا داسې چا ته يوسي ترڅو ويې ژغوري، خو نيايش نه غوښتل او د تلو څخه يې انکار کاوه، هغه دومره درنه شوې وه چې د فريد او د

(c) ketabton.com: The Digital Library

هېڅ زور پرې نه رسېده. ترڅو پورته یې کړي.هغه ورځ مورې ټولو یوازې د نیایش لپاره دعا وکړه، په ځانګړې ډول ما. خو هېڅ ګټه یې ونه کړه...

کله چې بیا مازدیګر شو، نیایش ارامه وه، چیغې یې نه وهلې، خو یوازې یې عجیب عجیب زمورې ټولو خوا ته راکتل، سترګې یې ګردۍ شوې وې او هر چا ته په عجیب ډول کتل. کله چې ماښام ته نږدې شوو له خونې ووته. هېڅا یې مخنیوی نه شو کولای. هغې ټول وهل او هېڅا زور نه پرې رسېده.له زینو ښکته شوه، مورې هم ورپسې لاړو. هغه د پخلنځي خوا ته لاړه او په تنور کې ننوته. څومره ایرې چې په تنور کې وه هغه یې و خوړل دومره یې وخوړل چې سترګې یې له وینو ډکې شوې او ساه یې بندېدله.فرید چې د هغې د مخنیوی لپاره ورنږدې شو هغې فرید ته داسې کلکه ضربه ورکړه چې شاوخوا یو ساعت بې هوښه پر ځمکه پروت و.

څو دقیقې وروسته چې ښه پریمانه ایرې یې وخوړلې، سر یې ښکته کړو او تنور کې ځملېده، هېڅا جرئت نه کاوه چې ورنږدې شي او وګوري چې څه ورباندې وشول؟ خواښې مې د آیت الکرسي په لوستلو جرئت وکړو او هغې ته نږدې شوه! نیایش په تنور کې بې هوښه پرته وه.مورې هغه راوویسته، ډېره سپکه وه، خو لاس او پښې یې ساړه شوي وو. د هغې د لمنې څخه وینه او ایرې څڅېدل او ډېر وینه یې له لاسه ورکړې وې.

کله چې کلینیک ته مو ورسوله، متاسفانه، هغې خپل وروستی سا په هماغه تنور کې ورکړی و. ډاکټرانو وویل چې معده یې د ایرو ډکه شوې ده او د ایرو د ډېر خوړلو له امله له منځه تللې ده ...

د نیایش په مړینې زه ماته شوم او د عذاب وجدان ښکار شوم. شپه او ورځ مې په وېرې او غم کې تېرېده،د نیایش له مړینې وروسته فرید مات شو او په بشپړ ډول یو رواني انسان شو.درې میاشتې وروسته، هغه کور پرېښود او راته یې وویل چې بېرته نه راګرځم. او طلاق یې ولاړه شه خپله ژوند جوړ کړه.هر څومره چې مو هڅه وکړه هغه ته قناعت ورکړو خو ګټه یې ونکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له تګ وړاندې، هغه راته د نیایش حقیقتونه بیان کړل.
هغه راته وویل: ما نیایش بې حده زیات خوښوله او هېڅکله مې نه شوای هېرولی، که څه هم د نیایش خاله هغه ماته رانکړه او پرته له دې چې له ما سره خبره وکړي، هغه یې هغه چا ته ورکړ چې په نیایش مین وو خو نیایش هم زه خوښه ولم، خو کله چې ما د کورنۍ له مجبوریت واده وکړ، نیایش زما څخه نامېده شوه او مجبور شوه چې هغه هلک سره واده وکړي چې پردي مین وو.

ما هېڅکله هغه هېرولی نه شوای، همیشه مې له لرې ورته کتل. تر دې چې مینې مې مجبور کړم داسې کار وکړم چې هېڅکله مې نه غوښتل.نیایش ماشوم درلود او ما به لیدل چې هغه خپل د خاوند او ماشوم سره خوشحاله ده. خو زما مینه به څنګه شوی وایې؟ زما محبت به څنګه شوی وایې؟ ما هغه نشواي هېرولې. یوه ورځ مې پرېکړه وکړه چې د هغې خاوند په دام کې واچوم. د خپلو څو ملګرو په مرسته مې د هغې خاوند وواژه.

بیا مې داسې کار وکړ چې د نیایش خسرګنې فکر وکړي چې هغه له ما سره خپل د خاوند له مړینې وروسته نامشروع اړیکه لري! کله چې هغوي داسي فکر وکړو نو د نیایش څخه یې د هغې ماشوم واخیست، هر څه یې ترې واخیستل او نیایش یې له کوره وویستل، دی وخت کې زه د هغې مخې ته لاړم او هغې پر ما خپل د بچ کونکي فرښتي ګمان وکړو او ماته یې پناه راوړل او ما هم د هغې د مجبوریت ګټه واخیسته او ځانته مې نکاح کړه.

ما تل وېره درلود چې نیایش له لاسه ورنکړم! ځکه ما هغه د غلطي لارې څخه تر لاسه کړې وه ما د هغې خاوند مړ کړې وو او د هغې ماشوم مې ورڅخه اخیستې وو، او ورته دروغ مې ویلې وه زه تل په همدې وېره کې وم او بالاخره هم همدا وشول. خدای هغه له ما واخیسته، هغه هم په هغه بڼول یې واخیسته چې زه یې تباه کړم د هغې په هر چغې زه مړ شوم، د هغې په هر لیونتوب زه ورژېدم،اوس زه هیڅ شی نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لرم چې له لاسه یې ورکړم، او غواړم داسې ځاې ته ولاړ شم چې هیڅکله د بل انسان مخ ونه گورم. زه ډیر گناهکار یم او خدای مې هیڅکله نه بخښي.

کله چې فرید زما سره ټول حقیقتونه شریک کړل، هغه زه پرېښودلم او طلاق یې راکړ او لاړ. او حتا اجازه یې رانکړه زه ورته د خپلو غلطیو په اړه ووایم، د فرید خبرې زما په زړهٔ باندې ډیر بوج راوست. ما څنگه د هغه بیچاره انجلۍ سره دومره ظلم وکړو؟ خدایه، څرنگه مې له هغه سره دا وکړل؟ د هغې حق کې ټول نړۍ ظلم کړي وو، د هغې حق کې د هغې میني لا ظلم کړي او ما ... ما هم ورسره ظلم وکړو او مړه مې کړه؟خدای دې ما وبخښي، زه د دې عذابونو سره ژوند نشم کولې.

د فرید له تگ وروسته زه پاتې شوم او هغه ټول عذابونه چې یوازیتوب او زما غلط کار لځان سره راته راوړل...

یو کال وروسته، زما خوابښي وفات شوه د هغې د مرگ وروسته زموږ کور ویجاړ شو، کورنۍ مو پر جلا کېدو پیل وکړ، هر څوک خپل لاره ونیوله او زه د پلار کور ته روانه شوم او هلته مې ژوند ته ادامه ورکړه. هغه باغ او کور چې موږ پکې ژوند کوو، اوس په یو ویرانه او ډېران بدل شو ی وو. ځیني خلکو ویل چې هلته شهید وو هغه باغ کې او خلکو د هغه په قبر مرداری کړي وه نو ځکه داسي کیدل، ځینو بیا ویل چې هلته پیریان یا بلاگاني دی خلاصه هر چا یوه خبره کول، یدی وحشت او وېرې کې پر ما اته کاله تېر شول داسي اته کال چې هره ورځ یې زما لپاره د قیامت پشان وو، هره ورځ یې وېره او بدبختۍ وه..

اته کاله وروسته، پلار مې زه یو غریب او عاجز سړی ته واده کړم،هغه یو داسې سړی و چې لومړۍ ښځه یې مړه شوې وه او اولاد یې نه درلود. ژوند مې ښه شو او هر څه مې هیر کړل. زه د اولاد څښتن شوم دوه لوڼې او یوه زوی مې پیدا شو، لوڼې مې غټې شوی یوه لور مې واده وکړ، بله یې د نامزدي دوران کې وه.زوی مې بهر ته د زده کړو لپاره ولاړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغه پيښي څخه ۳۰ کاله تېر شوي وه او ما بيخي لياده وتي وه، زه خوشحال وم تر دي چې يوه ورځ خبر راغلو کوم لور مې چې هرات کې واده ده او هلته ژوند کوي، عجيب غريب کارونه کوي! دشپي لخوا لکه ليونيانو پشان له کور بهر وځي!
يو مولوی ورته ويلي وه چې پر هغي پيريان ناست دی او بايد تدابير ورته ونيول شي او يو سم مولوی ته يې ويسی، خو د هغې خاوند او خواښي دا خبری نه منل او سر يې نه ورپسي ګرځه وو، زما لور تازه ماشوم زېږولې وو، ماشوم يې د ۲۰ ورځو وو يوه ورځ دوي پاځېږي او ګوري چې ماشوم يې مړ دي! او د ماشوم په غاړه باندي د يو چا د لاسونو نښي دی! داسي لکه چې ماشوم يو چا خفه کړي وی او په قصد يې مړ کړې وی!

خو د لور خاوند مې ويل نه ماشوم ماښام خوا ته کله چې مور يې ورته شېدی ورکول د ځان سره څنګ کې څملولې وو او د شپی لخوا د غلطي څخه يې هغه خپل د سيني لاندي کړي ځکه مړ شوی، خو هر څه چې وو د هغه ماشوم مرګ زما لور حالت بدتره کړو، د هغې د خاوند په خبره زما لور به هره شپه پورته منزل ته تلل چيغې وهلې او ژړل به يې او بالاخره يوه شپه له کوره وتلی او ځان يې له يو لوړ ځايه لاندي غورځولی او مړه شول!

د لور د مرګ وروسته، زما په زړه کې هغه تور يادونه بيا راويښ شول کوم چې ما ۳۰ کاله مخکې تجربه کړې وه، هغه لور چې ما په مينه او محبت رالويه کړې وه مړه شوی وه، د هغې مرګ زه بيرته ۳۰ کال شاته يوړم هره شپه مې د ويری او وحشت سره تېربده، ما صدقه ورکړل خيراتونه مې وکړل او د خدای څخه مې بخښنه وغوښتله، خو دا عذاب، او ويره او انديښنې نه يوازې زما څخه لېرې نشوې بلکه زياتې شوې.

زه يوه شپه بيغمه خوب نلرم، هر دقه په وېرې او وحشت کې يم زما يو غلطي زما ټول ژوند راخراب کړو، خدای د مظلوم حق اخلي او ظالم همداسې نه پرېږدي ما ظلم کړي وو او زه د هغه سزا تر اوسه وينم، زما ابدی ژوند خراب شو پر يوه ګناه، ماته

(c) ketabton.com: The Digital Library

دعا کوي ترڅو خداي مې ګناه راوبښي او د دې مصیبت څخه نجات راکړي ...

د رټل شوي ناول پای.

لیکوال: نامعلوم.

ژباړونکي: خواجه زی.

ملګرو دا یو نوټ به زه ولیکم هغه ملګرو ته چې زما ناولونه وایې، خپل نظر راسره شریک کړي ترڅو پوی شم کوم لیکنه مې ستاسو خوښه ده او کوم مو نده خوښه شوی؟ ستاسو حمایت ماته مثبت انرژی راکوی نو حمایت مو کړي. زما د تلګرام چینل ته راشي زه هلته ناولونه نشر کوم زما شخصي ایډی @shuhab09 دا تلګرام کی سرچ کړی زما ایډی راځي او تاسو کولې شي خپل نظر راته ووایست. زه خپل نوي ناول هم همدی چینل کي نشر کوم ان شاءالله.

د داسي نور ښایسته ناولونو د ویلو لپاره زموږ د ټلګرام چینل ته راشي دا هم زموږ د چینل لینک: https://t.me/pashtoonovels0

دا هم زما شخصی ایډی: @shuhab09

او دا هم زموږ د یوتیوب چینل لینک دلته غږیز ناولونه نشر کو..

چینل لینک: http://www.youtube.com/@PashtooNovls09

دا هم د مدیر د جمیل آدرس:shuhabkhan795@gmail.com

@shuhab09

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library